

KIADÓHIVATAL:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Idő ezin zendők az
el fizetési pénzek, hir-
dotések és nyiltterek

Megjelen minden
VASÁRNAP.

Kiállítás díj:
Egész évre . . . 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az előzetes helyeken kap-
hatók.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Idő ezin zendők a lap
szellemi részét illető
minden közlemények.

Megjelen minden
vasárnap.

Kiállítás díj:
Egész évre . . . 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az előzetes helyeken kap-
hatók.

Hol a ráció?

A politika teljes mértékben a delegatió jegyébe terelődött. Voltak, kik azt hitték, hogy az 1867. évi XII. t. cz. a magyar nemzet közjogi és belkormányzati önállóságát elősegítette, Magyarország önálló törvényhozási és kormányzati függetlenségét biztosította.

Most — olvasva a delegationalis tárgyalásokat, — ezek is kiábrándulhattak, mert gróf Tisza István kimutatta az ellenkezőt. Nemhogy kiegyenlített volna a császár és a nemzet közt az ellentéteket, de úgy magyarázta az 1867. évi XII. t. cikket, hogy a nemzettől mindent elvett, a császárnak mindent megadott.

Az alkotmány alaptörvényei szerint a katonát és pénzt az országgyűlés szavazza meg. Így van ez 67 óta és így volt ez 67 előtt is.

Mária Terézia idejében a midőn veszélyben volt Ausztria, veszélyben volt a trón, a királynő mindenkitől, még az annyira kedves osztrák németektől is elhagyatva, a nemes rendek hűségében, fegyverében és az ősi magyar erényben látja a menekülést és könyvek közt elmondott szomorú szavakban

fordul a magyar országgyűléshez segedelemért. Nemkülömben Ferencz császár a nagy francia háboru idején a magyar országgyűléstől kér és vár segedelmet.

A magyar országgyűlés mindkét esetben a harc viselésre 10—10 magyar ezredet szavazott meg a „caesaria regia armadia“ számára és megszavazott ezenkívül még tekintélyes subsidiumokat is, nagy kérésre és azon nagy ígéretekre, melyekkel kilátásba helyeztetett a magyar kommandó és magyar zászló, a melyek természetesen soha meg nem adattak, s a melyekért csak a legutóbbi időben is sikertelenül zajlott le több mint egy egész éves parlamenti csata. Még csak azt sem lehetett elérni, hogy egyetlen kaszányáról is lekaparták volna a német feliratot.

Többé azonban nem lesz arra szükség — amiként az évszázadok óta történt és történnie kellett — hogy az országgyűlés szavazza meg akár a katonát, akár a pénzt.

Tisza István kitalálta, hogy pénzt nem az országgyűléstől, hanem a delegációtól kell kérni, a mi beilleszthető aztán a magyar költségvetésbe; de nem kell kérni katonát sem, mert a

póttartalék behívható és ezzel kiegészíthető a létszám.

Ezen törvénytelen módon és alapon szavazott meg a delegáció hadügyi albizottsága 450 millió költségemelését alig másfél évvel azután, hogy Széll Kálmán 6 millió kölcsön többlet és 5 ezer újoncz miatt megbukott.

Széll Kálmánnak — jóllehet a nemzeti követelmények tárgyában tett ígéretét megtarthatta volna, — 6 millió kölcsön többlet miatt buknia kellett!

Tisza Istvánnak 400 millió kölcsön többlet szavaztatott meg és nincs sem magyar kommandó, sem magyar zászló!

Hol itt a ráció!?

R. E.

A mindennapi élet.

(1) Kétségtelen dolog, hogy teljesen megelégedett ember nincs a föld hátán. Az ember belső világa sohasem olvadhat össze a külső világgal olyan harmóniában, melynek eredménye a teljes megelégedés lenne. Rövid időre, pillanatokra létrejöhet ez az összhang, de értelemmel, akarattal s a külső világ mozgalmait iránt érzékkel bíró embernél tartós nem lehet. Ez már közös sorsunk édes mindnyájunknak, földi embereknek.

TÁRCZA.

A tábornok leánya.

— A »Népjog« eredeti tárczája. —
Írta: Zboray Aladár.

A Jaáky fiukról elmondtam már egyszer, hogy két dolgot nem szerettek: a katonákat, meg a jukker lányokat. Egyáltalán a mióta az öreg Jaáky Dénes szerencsésen tuladott az utolsó hold földjén is, valamely megdöbbenő józanság költözött a familiába.

A két ragyogóan hangzó praedikátumokat (szentkatolnai és belsőjaáki Jaáky-ak voltak) eltették a többi szentelt lom közé, az utolsó árverést rendelő végzés mellé, s még öreg Jaáky Dénes is azonnal megtalálta a jobbik esztét, a mint elszórt az ősi s beállott gazdatisztnek, a négy fiát pedig kineveltette becsületes, kenyéradó pályára. A legidősebbik mérnök lett, Pál orvos, Jancsi bankhivatalnok s a legfiatalabbik, Dénes, — ezt egy kicsit restelte ugyan öreg Jaáky Dénes — operaénekesse lett.

Ritka szolid, jámbor négy fiú volt a négy Jaáky fiú, s bizony egyik se gondolt arra, hogy valaha novella hősse válik, sőt mindig olyan szürke, igénytelen életet éltek, csakhogy valahogyan szemet ne szurjanak senkinek.

Ebbe a nagy esőndbe, csaknem ijesztő

kiáltásként hangzott el a legidősebb Jaáky fiú — Balázs — igenje, amelyet az oltár előtt mondott Szilassy Margitnak, aki nemcsak jukker leány volt, de egy sereg katonát is hozott magával a családba.

A három fiatalabbik fiú nem szólott ugyan egy hangot sem, de magukban alapos csacsiságnak itelték a bátyjuk elhatározását s ha az elmaradhatlan illedelmi kényszer úgy hozta magával, hogy Szilassy tábornok vendégszeretét kellett igénybe venniök, olyan némák voltak, mint a halott.

Szilassy tábornok másodszüllött leánya Lenke (családi neven Lenesi) — akit testvérek közt sem lehetett a legjámborabb nyelvű leánynak mondani, — el is nevezte a három jóvendőbeli sógorát a három fagyos szentnek.

A három Jaáky nem volt elragadtatva ettől az elméségtől, de hát — a mint valvonogatva kijelentették — egy kincstári kisasszonytól nem is várhattak mást, mint ilyen egyenruhás életet.

Ez a dolog magyarázza meg, hogy még a bátyjuk esküvőjén sem jöttek ki a rendes kerekvágásból, daczára annak, hogy már erősen hajnalodott volna, ha az ablakablakot gondosan be nem zárták volna s daczára annak, hogy az üres pezsgős üvegek száma meghaladta a férfi vendégek számának haromszorosát, ők csak olyan nyugodt nembanomsággal ültek a kis szalonban, ahol a cigány húzta a hallgató

nótát a fáradt lábu fiatalságnak, mintha este nyolcz óra lett volna.

Pedig Szilassy Lenke mindent elkövetett, hogy fölmelegítse a fagyos szenteket, különösen pedig Palit, a doktort.

— Mondja Pál — kérdezte tőle ugy éjjel körül — maga mindenütt olyan rosszszul érzi magát, mint nálunk?

— Én sehol sem érzem jól magamat, a hol sok az előttem ismeretlen ember.

— Ez furcsa, ha orvos mondja.

— Kérem, a beteg emberek nekem mind jó ismerőseim.

— Hát csak az egészségeseket unja?

Jaáky Pál egy kissé elnézett, aztán szórakozottan mondta:

— A mint parancsolja.

Lenke föl kaczagott a váratlan válaszra s aztán kaczagva faggatta tovább:

— Mondja, van egyáltalán halvány sejtelve is arról, hogy mit mondtam magának?

— Őszintén szólva nincsen, mert azt néztem, hogy az a szóke bakakapitány milyen szent borzalommal s mégis megdicsőült ábrázattal udvarol a tábornoknagynak.

— Hallja! Egy tábornoknagya, az nagy ur!

— Nem vonom kétségbe.

— Tudja, hogy az legalább is olyan nagy ur, mint egy miniszter!

Jaáky Pál felkaczagott.

— Olyan nevetséges dolgot mondtam?
— Csak nekem furcsa.

De a mérték mégsem egyforma. Egyiknek több jut az örömből a másiknak az örömből. Az egyik érzelmeit és gondolatait rejtegetve, titkolva, az emberek embertelenségén tünődve, esetleg nemesebb törekvéseinek és áradásainak kudarcán busulva, a mindennapi élet sivárságától lehangolva, a mellőzés és félreismerés érzetétől kinezva, az igazságot éhezve és szomjazva, szárnyaszegett ábrándjaiban elmerülve majd reményvesztetten, majd kétségbeesve bolyong czéltalanul az élet sivatagjain, a másik az emberi gyarlóságok és hibák teljéről elborítva, napi sikerein kérkedve, emelt fővel, büszke tartással, hangos szóval, nagy anyagi és kevés erkölcsi tőkével járja be a világot. Embertelen, szőgyenletes, lealázó küzdelem folyik egy részen a túlcigázott igények s az erkölcstelen tobzódások kielégítésére, iszonyu nyomor, élethalálharc s emberfeletti küzdelem folyik a másik részen a lét pusztá fenntartásáért.

Ez ma világszerte így van. De sehol égetőbben nem nyilatkozik meg, mint hazánkban. A mi szegény hazai földünk bőven megtermel minden szélsőséget. A kulturális és emberbaráti intézmények törekednek ugyan a választó falak lerombolásával és az anyagi és szellemi nyomor enyhítésével az ellentéteket kiegyenlíteni, de az önzetlen cselekedetek iránt való közöny vagy kis foku érdeklődés megbénítja a nemes törekvéseket. Tagadhatlan, hogy itt-ott, főleg kulturális téren nálunk is van némi eredmény, de még alig vagyunk valamivel odább a kezdetnél.

Mi ennek az oka? Honnan e sikertelenség? A válasz egyszerű: nincs bennünk igazai emberi s nemzeti öntudat és erős társadalmi érzés.

Nezzünk egy kissé széjjel! Milyen képet tár elénk a tudomány, az irodalom, a művészet mezeje, továbbá a vallási, az erkölcsi, a politikai és a társadalmi élet. Hirtelen azt sem tudjuk, melyik a sivárabb. Tudományos életünk nélkülöz minden önállóságot. Egész tudományos működésünk részint a külföldi művek lefordításában, részint azok féltésében utánzásában merül ki. Eredetiségről alig lehet szó; nem is aka-

runk uttörők lenni, mert az utánzás is szép egy kis nemzetnél. Az irodalom minden ágában az üzleti szellem uralkodik. Nem a hogyan, hanem a mennyiért kérdése a döntő elv. Az irodalmi szabadság sokszor szabadsággá fajul önző érdekből. A művészet mezején a hivatalnok és a tolazkodók törekednek visszashorítani az igazi tehetséget. A vallási életben az igaz vallásosság helyét a felekezetieskedés foglalja el. Az erkölcsi mértéke a vagyon és a befolyás. Minél több valakinek a pénze, s minél nagyobb a befolyása, annál erkölcsösebb... Hát a politikai élet? Erről jobb nem beszélni. Nem tudjuk, hogy vajjon a kapkodó tervtelenség, vagy a kéjlelő gyanúsítás, avagy talán a mindennel megalkudó bátortalanság hasznosabb-e, sikeresebb-e az érvényesülésre. A jelszó: először én, aztán a haza! Társadalmi tekintetben szeretünk mutatkozni, de dolgozni nem, vagy csak keveset. Mindegyikünk attól fél, hogy az érdekeit a másik elhalászsza előle. Bizalmatlanok vagyunk egymás iránt, s a közbizalom hiánya megrendíti önbizalmunkat is. Hogy is lehetne ez másként, mikor a társadalmi élet alapja, a családi élet, súlyos bajokban szenved. A férj legtöbbször annyi időt tölt családjában, amennyit épen töltenie kell, hogy a mindennapi szemrehányásoktól megmeneküljön. A feleség gyermekeinek nevelése helyett az anyához nem méltó szórakozást keres. A családi örömet az élvezetek gyönyöreire rontják meg.

De ne folytassuk tovább. Legyen elég ennyi a szomorú képből. Mitévők legyünk hát? Talán összetett kézzel nézzük a világ folyását, beledobva magunkat az áradat hullámaiba? Korántsem! Közös erővel kell küzdenünk önmagunk és embertársaink megjavításán. A gondolat nemesítse a szívet, a szív melegítse a gondolatot. Kitaró munkával és lelkesedéssel készüljünk a nagy nemzeti ébredés egy újabb korára. »Ember küzdj és bizva bízzál!«

— (Politikai prostitució.) Aki évek óta megfigyeli a hadügyi budget tárgyalása alatt és előtt történeteket, különös tapasztalatra juthatott. A hadügyi költségvetés tárgyalásakor ugyanis — de csakis ekkor —

minden alkalommal egy-egy lépésnyi tért «hódít» a magyar nyelv ügye a hadseregben. Szóval részletekben hódít. Előre kiszámított részletekben. Nehogy a hirtelen átmenet nagy rázkódtatásnak tegye ki az összbírodalmat. Csodálatos ez a szimptóma. Amikor pénz kell a hadseregnek, akkor magyarosít. Magyarosodunk a saját magunk drága magyar pénzén. Csodák csodája! Ki hitte volna. A budapesti 4. sz. hadtest parancsnokság épületéről egy éjjel eltűnt a német fölrás. Most az áll rajta, hogy császári és királyi hadtestparancsnokság. E négy szó — 450 millióval. Bámulatos, mily finom orral és ártatlannak tetsző raffineriával szimatolja ki egyik-másik «minden párttól független» sajtó-organum ebből a néhány betűből a «nemzeti vivmányt» s mily gyalázatos álszeméremmel hozakodik elő erőltetett hazafiságával akkor, amikor pénz kell az osztrák hadseregnek. Képes elhítenni velünk, hogy köszönettel tartozunk Lobkovitz urnak a másik magyar fölrásért. Pedig ehhez a magyar felírásához jogunk volt már ősidőktől fogva, s hogy eddig német volt, az nem rajtunk mult, hanem azokon, akik tén- den csuszva, mint kegyelmet szeretnék azt a néhány magyar szót elnyomóinktól elfogadni. Ez az igazi kormánypolitika! Csak előre ezen az uton bölcse intéző köreink, csak előre ezen az uton tisztelt képviselő urak. Szavazzunk meg tiz, husz, négyszáz milliót az osztráknak, majd kapunk érte szent hamvakat, magyar felírást. Ez kell a magyarnak. Ha aztán éhen veszik is tőle.

— (Rákóczi hamvai.) Ebből is csináltak sok hűhót semmiért. Feltétlen hódolat a nagy fejedelem emlékének, csak az a kár, hogy a szent hamvak hűtlen sáfárok kezére jutottak. Szeretnénk csatlakozni, de félünk, hogy úgy járunk a Rákóczi emlékével is, mint a Bánffy-féle tiz szoborral, amelyeket Széll „leplezett” le. A királyi kéziratot üdvrivalgással fogadtuk, s mire a szobrok elkészültek, elfelejtettünk mindent, királyi kéziratot, Zrinyit, Pázmányt, Bocskay-t, Bethlent. Résen

— Sohse volt katona?

— Voltam, mert muszáj volt, azt azonban mondhatom, hogy az első örmesteremtől jobban féltem, mint a tábornagyomtól mindaddig, míg le nem szolgáltam a hat hónapomat s segédorvoshelyettes nem lettem. Azóta — azt hiszem — a tábornokok is jobban félnek attól, hogy a mi kezünkbe kerülnek, mint mi attól, hogy velük találkozunk.

Lenke ekkor felkelt s valami olyasmit gondolt magában, hogy nincs utálatosabb jószág, mint az elbizakodott ember, hanem egy negyed óra múlva már megint ott ült Jaáky mellett.

— Mondja Pál, miért utálja maga a katonákat?

— Nem utálok őket, csak egy kicsit gyengélem a mesterségüket.

— Miért?

— Ők képviselik a hivatalos bátorságot és erőt. Ezért fegyvert viselnek, amelyel megvédelmezzék bátorságukat s megtoldják erejüket.

— Inkább jelvény az, mint védelmi vagy harcoló eszköz.

— Lehet, ez fölfogás dolga. De lássa az is furcsa, hogy ezeknek a hivatalos bátraknak csak azokkal szemben szabad bátraknak lenniök, a kik gyöngébbek náluk. A kisebbranguakkal, meg a fegyvertelen polgárokkal. Fölfelé csak megjuhászodni szabad, akarom mondani muszáj.

— Maga elfogult — mondta szárazon Lenke s ismét elment, mintha háziasszonyi

kötelességek hívnák, de alig tiz lépésnyiről visszafordult s mint aki elfeledett valamit, úgy szólította meg:

— Maga tehát csak a vakmerőséget becsüli?

— Ha szükség van a vakon merésre, azt.

— Szereti a kotillont?

— Nekem mindegy.

— Mert most kotillonra állunk fel.

— Igen? Kivel táncolja?

— Magával.

Jaáky Pál kicsit boszankodott ezen a nagy határozottságon. Mi rt akar belekötni mindenáron ez a leány. Mennél ridegebben mondja meg neki az igazságot, annál könnyörtelenebbül kérdezi:

— Nos, még csak meg sem köszöni a kitüntetést? Vagy éppen kosarat is kapok?

— Isten örizz. Igen szívesen fogok magával táncolni s rokonai szeretettel köszönöm az atyafiságos bánásmódot.

— Mondja, tudná rendezni a kotillont?

— Talán, ha megpróbálnám, de hát itt van ez a sok fiatal katonalászt, azoknak ez a hivatásuk körebe vág.

— Lássa, van hát nekik is jó tulajdonságuk, csak épen én ki nem állhatom a megszokott sablonokat. Maga kitalálhatna néhány új figurát, különben is úgy illik, hogy a házikisasszony tánczosra rendezze.

— Én azt sem bánom.

— Bán maga egyáltalán valamit?

— Hogyne, igen sokat.

— Például?

— Például hogy miért nem tudok én

is lelkesedni azokért a különféle, émelgyős, szentimentális gajdolásokért, a mikkel a cigány szolgál.

— Ezt én is bánom.

— Miért?

— Szeretném egyszer magát élve látni.

— Tessék?

— Ugy látni, hogy éljen. Ragyogjon a szeme, nekípiruljon az arca, sebesebben verjen a szíve . . . egyszerűen nem úgy, mintha pulzust tapintana és receptet ima.

— Ej, ugyan mi öröme telnek magának ebben?

— Azt hiszem, egészen csinos ember volna elevenen.

— Köszönöm.

— És igazán szeretem az esztetikai élvezeteket.

Most az egyszer igzzán elhívták Lenkét s Jaáky Pálnak elég ideje maradt a sógornője különlegességei s a kotillon figurák felett elmélkedni.

— Épen olyan kiállhatatlan merész a férfakkal szemben, mint a nővére, — gondolta s el nem nyomhatott egy csöndes sóhajást, a mely természetesen a bátyját illette, a kit olyan hirtelen hálózott be az a lány.

Mert akármilyen boldoggá teszi is az asszony egyik hozzánk tartozónkat, ha megletésszerűen történik a dolog, el nem tűrjük s bele nem tudunk nyugodni s mindig sajnáljuk egy kicsit a szívünk mélyén a boldogtalant.

A kotillonra azonban visszatért Lenke

legyünk, nehogy ismét felüljünk a királyi kézirat lelkiismeretlen commentátorainak. A 450 millió zsebredugása után ezuttal is szívesen felejténe. Timéo Danaos et dona ferentes.

— (Az állami tisztviselők óvadékának visszafizetése.) A pénzügyminiszteriumban már kezdetét vette azon módozatok kidolgozása, amelyek szerint a tisztviselők óvadékának visszafizetése történni fog. Elsősorban azon tisztviselők óvadéka fizettetik — hir szerint — vissza, akik eddig a legkisebb összeget fizették be.

Szervusz.

(Egy horvát bácsi, Dr. Majcen József azt indítványozta e héten, hogy az összes egyetemeken újból hozassék be uralkodó nyelvtől a latin nyelv s hogy az összes doktorok tegezzék egymást. Felhívását ezzel végzi: Szervuszok Doktorok!)

Nekem sem kellett több. Pihent phantasiámat nyomban szabadjára eresztettem. Pár perczig tétován kerengett ide-oda, majd száguldó sebességgel bejárta a városokat és ilatos mezőket, hogy a Dr. Majcen indítványának hatását megfigyelje.

A hatás — mint megbízható phantasiám jelenti — bámulatos. A közel jövőben a következő felhívások várhatók.

I.

Egy végtelenül fájdalmas és jogainkat mélyen sértő tényről kell tisztelt végtársaimnak figyelmébe ajánlanunk. E tény az, hogy nagy Magyarország összes lapudósításai szerint a cigányok minden mulatságon tüzesen huzzák a talp alá valót.

Itt az ideje, hogy ennek véget vessünk. Részint a barbár tánczmánia megfékezését, részint végtársaink testvéries együttérzését elérendő, ezennel a következő indítványt nyujtom be a katonai sorozó bi-

s az egész füzértáncz alatt ki nem fogyott a jókedvű szeretelméltóságokból. Sugott, mint egy vakmerő kis diák s csakugyan pompás ideái voltak s a tiszték valósággal irigykedve néztek a diadalmasan rendező czibilre.

Kicsit föl is derült Pál ur arczata, de ez nem volt elég Lenkének.

— Már pedig én még ma ragyogó szeműnek akarom látni, — okvetlenkedett a leány, most már bizalmasodva.

— Már pedig, ha csak velem együtt el nem jön innen, akkor nem fog. Künn az utcán, — ha tul leszek innen, — akkor valószínűleg fölragyog majd a szemem.

— Annyira rosszul érzi magát mellettem?

— Nem maga mellett, csak ez a sok katona bánt.

— Elküldjem őket?

— Hiszen ha lehetne.

— Mindent lehet, ha akarom.

— Csakhogy nem akarja.

— És ha megtenném?

— Lelkemre, megtudnám érette csókolni.

— Lenke fölkaczagott:

— Köszönöm a bókot. Csakugyan annyira megtudna feledkezni magáról?

— Pál hebegett mindenféle mentséget, hogy nem úgy értette, meg mást akart mondani, de most már Szilassy Lenke nem tágitott.

— Én kötöm magamat a föltételhez. Kicsit szezcessió, de én szeretem az extra-

zottsághoz, mint bennünket legjobban méltányolni tudó testülethez:

1) A cipők viselése tiltassék meg, s hozassék be az egységes szandál viselet. Hadd lássék meg már messziről, hogy ki az igazi ludtalpu.

2) A ludtalpuak testvéri együttérzésök jeléül tegezzék egymást. Kárpátoktól az Adriáig visszhangozzék a szó: **Szervuszok ludtalpuak!**

II.

Testvérek!

A balga közhit ellenfeleknek tart ugyan bennüket, de mi tudjuk, sajnos nagyon jól tudjuk, hogy mi nem vagyunk egymásnak ellenfelei, hanem testvérek vagyunk egy közös, egy szomorú sorsban, a soha meg nem választásban.

Az utolsó előtti népszámlálás adatai szerint hazánkban a képviselőjelölti szakma 79327 tagot számlál. Ugyanennyit mutat az utolsó népszámlálás eredménye is. Ebből az tűnik ki, hogy Magyarországon 15 év óta a képviselő jelöltek száma nem apadt. Minthogy pedig azóta már két rendes és számtalan időközi választás ejtetett meg s ez alkalommal több, mint ezer képviselő választatott meg, megállapíthatjuk, hogy hazánkban a képviselők nem a képviselőjelöltekből lesznek.

Testvérek! Ez állapot tarthatatlan. Ez ellen tennünk kell. Egyesüljünk! Tömörüljünk szerves egésszé. Ha meg lesz az egyetértés meg lesz a mandátum. Hogy ezt elérhessük, indítványozom:

1. Mondassék ki törvényileg, hogy képviselő csak képviselőjelölt választható.

2. Ha mi, képviselő jelöltek bárhol is találkozunk, a testvériség jeléül már most is tegezzük egymást úgy, mint az igazi képviselők.

Képviselő jelöltek: Szervuszok.

Egy képviselőjelölt.

Nem ugyan a horvát felhívás hatása alatt születik az a nemsokára megjelenendő nyilatkozat, amelyet alább közölni szerencsém van, de mégis ez alkalommal közlöm, miután a tegezéshez ennek is van némelyes köze.

vagancziákat. Tehét kapok egy csókot azonban, ha a katonákat elmozgósítom. Kezet rá! Vagy már megbánta a hirtelen tett ajánlatot?

Természetes, hogy Jaáky mind a két kezét nyujtotta, hogy ezt a kötést megerősítse.

Ekkor már erősen hajnalodott volna, a cigány hallgató nótákat játszott. Lenke oda intette maga mellé a cigányprimást s a következő pillanatban végig sirt a kis szalonon a Kossuth nóta.

A három Jaáky fiu öszszenézett, az öreg kegyelmes tábornagy kényelmetlenül feszelt a széken s Szilassy tábornok sürgősen ott hagyta a kártya asztalt s kijött a kis szalonba.

— Lenesi, elment az eszed!

— Ej, mulatni akarok már végre, — mondta daczosan a leány.

— Megmondtam — dörmögte dühösen a tábornok — hogy kikérek magamnak minden ostobaságot. Azután intett a cigánynak, a ki abbanhagyta a nótát.

Hanem ettől a dorgatoriumtól mintha gyuladozni kezdett volna a Jaáky Pál szeme.

— Hát maga Lenke már előzetesen fenyegetőzött azzal a dallal?

— Azt hiszi, hogy én emelygős waltzerekkel szoktam mulatni? Ejh — tette hozzá boszusan s pattantott az ujjával a mit a cigány primás félreértett s oda settenkedett hozzá.

A leány szeme fölillant, oda sugott

III.

Brezinák!

Nem méltó hozzánk, hős cseheknek hős utódaikhoz, hogy perbe szálljunk balgák táborával. Mert bár övék a mennynek országa, mégis balgák ők.

És mégis, mégis! Felforr a vérünk, s gurulunk a dühtől, ha halljuk, hogy szélesen vicsgó pófával így üdvözölnek bennünket a gazok: »Szervusz Brezina.«

E meghitt, bizalmas megszólítást gyülöltté tették előttünk. Idegesen feszkelődünk ha ezt a szót: »szervusz« halljuk is. Maga az sz betű is már úgy hat reánk, mint álnok kigyó sziszegése.

Ha már semmit nem tehetünk az idegenek hitvány tréfálkozásai ellen, kiméljük egymást legalább mi magunk. Indítványozom tehát:

1) A köszönésből a latin nyelv átlában, s a szervusz szó különösen kuszöböltessék ki.

2) Ha mi Brezinák, akár mint vér-, akár mint névrokonok találkozunk, legyünk bár egymásnak apjai, fiai és testvérei, üdvözöljük egymást nyájasan bár, de mindig ekként: Jónapot Brezina Ur!

Brezina Bohuszláv
magánzó és magázó.

Hogy e nyilatkozatok ekként fognak megjelenni, arról kezeskedik

TRACSCSFFY.

MŰVÉSZET.

Blaža Lujza Kaposvárott.

Bucsuzni jött hozzánk, a nemzet csalogánya. Meg akar válni a szinpadtól, s hol annyi dicsőséget szerzett önmagának, annyi gyönyört embertársainak. Bucsuzása diadalmenethez hasonló. Elibe járul mindenki, hogy egy-egy babérlevelet tüzzön határtalan diadalainak koszorujába, elibe járulnak a nagyanyák, hogy megmutathassak unokáiknak az örök fiatalságot, az ars aeterna megtestesítőjét. Nagyanya és uno-

valamit a primásnak s a következő perczen felhangzott az a szépen csengő melódia, a mit arra a szövegre énekelnek, hogy: Mégis hunczut a német . . .

A közös tiszt urak elsápadtak s a tábornagy ur mereven felállott.

Hiába tartóztatta a házigazda a hatalmas urat, ment szó nélkül, még a Rákóczi indulót sem várva be.

Míg a kivonulás tartott, Lenke oda szólt Pálhoz.

— A jutalmat elengedem.

— Én nem! — tiltakozott villámló szemekkel Jaáky Pál.

— Ne okozon botrányt! Elég volt az én botrányom.

Én pedig nem engedem a jussomat. Maga kezét adott rá, én is kezét adtam rá.

— Ha pedig hozzám ér, kikaparom a szemét.

Ugy szállott vele szembe, mint egy kis vadmacska.

— Az a maga dolga. Én nem leszek gyáva. Nekem meg kell csókolnom, nem azért mert, fogadást vesztettem, hanem mert kell. Érti, muszáj!

— Persze becsületbeli kötelessége.

— Nem! — mondta nagyon határozottan Jaáky.

— Igazán nem!

— Szavamra.

Lenke pár másodpercig gondolkozott, azután oda tartotta ajakát.

Igy vett el a második Jaáky fiu is katona leányt.

ka. Ebben a két szóban rejlik a nagyasszony dicsőségeinek kulcsa. Ez a titkos varázs, a mely nem érzi meg az évek multát s a melyen nem fog az idő vas foga.

Blaha Lujza hétfőn este érkezett városunkba. A vasutnál ünnepélyes fogadtatásban részesítették s négyes fogaton hozták be Erzsébet szállóban levő lakására. A művész kedden este lépett el először a »Kurucz fufang« *Börsi*-ében. A színház ez alkalommal szintül megtelet közönséggel, a kik elhalmozták tapsal virággal a művésznőt. Szerdán »Tündérlak Magyarhonban« *Marczá*-ját. csütörtökön a »Náni« czimszerepét játszotta el, tegnap este pedig a »Menyecské«-ben ragadta el a közönséget.

Csütörtökön este nyújtották fel *Blaha* Lujzának a kaposvári közönség remekművű ezüstkoszoruját, a melyet a művész megatottan köszönt meg. Az előadás után, előkelő nagyszámú közönség részvételével társasvacsorát rendeztek tisztelőire, a mely kedélyes hangulatban késő éjjelig tartott.

A művész ma este bucsuzik a »Piros bugyelláris« czimű népszínműben s hétfőn reggel elhagyja Kaposvárt. Ittléte alatt szinte éreztük az arénában azt a művészi fuvallatot, a melyet különben oly sajnálattal nélkülöztünk. Művésztének ereje vakító világossággal szórta teli a sétatéri bódé minden zugát, s sajnáljuk hogy távozta után annál nagyobb sötétségben maradnak a törpe epigonok. Mert a domborművészet még sohse világított.

Előfizetési felhívás.

A kik olvassák lapunkat, meggyőződhetnek arról, hogy nem szövirágot hintük olvasóink elé, hanem az igazság szent erejével akarjuk meghódítani Kaposvár és Somogyvármegye közönségének ama részét is, a mely még nem ismerte fel lapunkban azt a sajtó organumot, a mely érdemes arra, hogy anyagi áldozatot is hozzanak érte. Czélunkat csakis így érhetjük el s épen azért kérjük a közönség szíves támogatását.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 korona
Fél » 4 »
Negyed » 2 »

Egyes számok kaphatók: *Kaposvárott* Szabó Lipót könyvkereskedésében, *Csurgón* Vágó Gyulánál, *Marczaliban* Mizsur Adámnál, *Szigetvárott* Ferenczi Dávidnál, *Nagy-Atádon* Günsberger J.-nél és *Dombóvárott* Bruck Zsigmondnál.

Lapunk hátralékos előfizetőit kérjük, hogy az előfizetési díjakat beküldeni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldése fennakadást szenvedjen.

H I R E K

Pusztulnak a vetések.

Megdöbentő hírek érkeznek az ország minden részéből. A buza sárgul, pusztul. Eddig a szárazság volt a baj, most az eső mért rá halálos csapást. Felül a rozsdá alul az elszáradás tünetei lepik meg a ritka, aszályos táblákat. Akár csak a politikában: Alul enyészet felül gazság. Az árak a tőzsdén rohamosan emelkednek. Ez — bármily kívánatos máskor, most rossz omen.

Kétségbeesünk ezen szomorú, rémes hírek hallatára s e pillanatban csak fohászodni tudunk a magyarok Istenéhez, hogy óvja meg ezt az ugyis sokat hányatott nemzetet egy újabb csapástól.

A pünkösdi esőbe vetettük összesreménységünket. Az eső után mégis felsőhajtunk: Adtál uram esőt, de nincs köszönet benne.

Ezalatt odafönn, az ország fővárosában lelketlen kufárok alkuszak a hazára. Ugy hívják őket hogy delegátió. Sietnek az eladással, mert napról napra csökken az értéke. Pedig a vérdíj majd az értékhez arányul.

Az osztrák zsoldos had saját véreink támogatásával rakja ránk a terheket. Mind súlyosabb és súlyosabbakat. Vajjon ágyura kell-e majd adnunk az utolsó falat kenyérünket is, mert egynéhány renegát úgy akarja?

Azoktól minden kitelik. Ments meg Uram népedet a saskajárástól!

— **Athletica.** A kaposvári atletica Club vasárnap és hétfőn nagyszabású versenyek keretében avatta fel akorosolya pálya területén épített új telepét. Ez alkalommal vendégül látta a budapesti postatakarékpénztári tisztviselők sportegyletét, a kik magukkal hozták jól kiképzett football csapatjukat is. A verseny a helybeli és vidéki közönség nagy érdeklődése mellett folyt le, számos győzelmet jutattva fiatal athletáinknak. A verseny lefolyásáról álljon alábbi tudósításunk: Vasárnap d. u. fél 4 órakor a versenyzők gárdája zeneszó mellett felvonult. Koczian elnök szép beszédben méltatta a nap jelentőségét s a sporttelepet rendeltetésének átadta. Erre a közönség fedetlen fővel, állva élénkelte a himnuszot, mire dr. Pete Márton a jury elnöke megadta a jelt a versenyek elkezdésére. Ennek eredménye a következő: I. 120 m. gátfutás. Első Simon Imre. K. A. C. 2-ik Sasse Béla Bpest. Idő 21²/₅ másodperc. II. Discosvetés. Első Halmos 36.30 cm. 2-ik Sasse 25.66 m. vetéssel. III. 400 m. futás. Első Czagány, 2-ik Rostokezy Bpest. Idő 59 másodperc. IV. Magasugrás. 1-ső Sasse 160 cm., 2-ik Révész Bpest. 155 cm. ugrással. V. Súlyemelés. 30 kgmos vasrudal 1-ső Varga M. K. A. C. 28 emeléssel, második Kallós J. K. A. C. 23 emeléssel. VI. 3 lábifutás 120 m. Indultak Rónai—Kerekes pár K. A. C. Halmos—Sasse pár Bpest. Holtverseny. VII. Football-mérkőzés 6 goalal 2 goal ellen győz Kaposvár. Hétfő I. Stafétafutás: Rónai, Rigó, Gruber, Simon K. A. C. és Sasse, Czagány, Rostokezy, Halmos P. A. C. részéről. Küzdelem után mellszélességgel Bpest győz. Idő 58 másodperc. II. Football mérkőzés. 7 goala 3 ellen győz a P. A. C. Vasárnap este társas vacsora volt a Koronában, ahol a vendégek átadták a K. A. C.-nak emlékül hozott selyemzást. Hétfőn éjjel a vendégek elutaztak.

— **A kaposvári közjegyzőség.** A kaposvári közjegyzői állásra hirdetett pályázat határideje f. hó 21-én járt le. A pécsi közjegyzői kamarához ezen állásra összesen hetvennégy kérvény érkezett be. A pályázók közül a pécsi közjegyzői kamara *Laubheimer* Oszkár dr. alsó-lendvai kir. közjegyzőt jelölte első helyen. Az összes iratok most odafönn vannak az igazságügyminiszternél, a ki a kamara jelölésétől függetlenül teszi meg előterjesztését a királynál. Ugy halljuk, hogy a döntés ez ügyben csak az őszszel történik meg.

— **Esküdtszéki főtárgyalások.** A jövő hó 6-án kezdődő esküdtszéki ciklus alatt a következő ügyek kerülnek elbírálás alá:

Junius 6. Szándékos emberölés büntetettének kísérletével vádolt Riba János és Lovas Ferencz.

Junius 7. Gyujtogatás büntetettével vádolt Besenyei Lajos.

Junius 8. Szándékos emberölés büntetettének kísérletével vádolt Kovács János.

Junius 9. Gyujtogatás büntetettével vádolt Szalontai István.

Junius 10. Szándékos emberölés büntetettével vádolt Barabás István és társa.

Junius 11. Gyujtogatás büntetettének kísérletével vádolt Reich Istvánné.

Az esküdtszéki tárgyalások elnöke Kisfaludy Ákos kir. tvszéki bíró.

— **A baja—bátaszéki hid.** Ugy értesülünk, hogy a baja—bátaszéki dunai hid építését még a nyár folyamán megkezdik. Csak azt várják még, hogy a király a beruházási törvényjavaslatot szentesítse. Ez a hid reánk Kaposváriakra nézve különös fontossággal bír, mert a baja—bátaszéki hid megnyitásával a vasuti forgalom nagy mérvű növekedésére számíthatunk. A vasuti forgalom növekedése pedig szükségképen kihat a város gazdasági életének egyéb ágaira is. A magyar alföldnek, sőt az erdélyi és délmagyarországi megyék egy részének Steierország s Dél ausztria felé gravitáló forgalma nagyrészt ezen a vonalon fog lebonyolódni, s ennek a vonalnak Kanizsán kívül nincs nagyobb állomása, mint Kaposvár. A kaposváriaktól (főleg a kereskedőknek szól) függ tehát, hogy a viszonyoknak ezen kedvező alakulását a maguk előnyére kiaknázzák, és reméljük, hogy a kereskedők vállelve fognak igyekezni a városi hatóságokkal, hogy ezen nem mindennapi előnyöket a modern haladás — s nem a csökönyös maradiság — szellemében a város minden polgára jólétének előmozdítására használják fel.

— **A bikaviadal.** Egy krajczáros ujság a bikaviadalokról elmékedvén, a következő jóízű levelet közli:

Tisztelt forgalmi vállalat!

Mivel az általam is nagyon tisztelt polgármester ur is csak vérméltó bikaviadalt óhajt, én felajánlok magamat bikának. Ne tessék félni, hogy én minden tekintetben meg nem felelek. Ugy bögök, mint egy állat. Schwarcz Jónás collegámnak itt van egy üzlete, az „Ezermester“ czimű bazár (tán tetszik is ismerni?) ő ért a másoláshoz és a büvészethez. Ő úgy csinálja ki, hogy tüzet okádok. Így aztán nem lesz baj, jótállok. A nagyérdemű közönség és a magas uraságok pedig olyan elégedetten távoznak, hogy non plusz ultra! Csak azt kötöm ki, hogy a nagyságos toreador urak csepűbe göngyölt gombot tegyenek a kardba, a melylyel piszkálni akarnak. Más-kép ki nem állok, daczára, hogy igen bátor bikának ígerezem.

Kérésemet megújítva vagyok alázatos szolgálja

GRÜN PINKÁS s k.
oroszlán és jegesmedve
Dob-utca 103. sz. a.
III. em. 96.

— **Surd község veszedelme.** Pünkösdi második hajján délután 5 órakor rettenetes vihar vonult el Surd község felett. Egy esőp eső nélkül, nagy robaj közepette, óriási jég zúdult a födre, e pusztítva köröskörül mindent. Szőlő, gyümölcs, gabona letarolva hevert a földön. A jégeső némely házról úgy elsöpörte a cserépszindelytetőt, hogy csak a pusztá gerendázat meredt az égnek. A baromfiak és kisebb háziállatok százával heverték a földön, az emberek kiket a vihar utólért, véresre verve menekültek hajlék alá. A nép kétségbeesetten

nézte az elemek tombolását, melynek nyomán éhínség, nyomor jár. Este 10 órakor megeredt a zápor és azt is elsöpörte amit a jégeső épen hagyott. A teljesen letarolt határ kétségbeesítő látványt nyújt.

— **Szervusztok doktorok!** Doktor *Majcen* József zágrábi ügyvéd felhívást intézett a világ összes doktoraihoz. Felhívását, amely latin nyelven van írva, elküldte a világ összes egyetemeinek. Fordításban így hangzik:

Nagyságos rektor ur!

1848 óta a világ összes doktorainak szabadsága, egyenlősége és testvérisége érdekében semmi sem történt.

Nagy kár volt, hogy az említett év óta a latin nyelv helyett, amely a világ összes egyetemeinek és különösen doktorainak a közös volapükje volt, a francia nyelv lett általánossá. Még ugyanazon nemzet, ugyanazon egyetem és ugyanazon fakultás doktorai sem ismerik egymást és idegenek maradnak egymásra nézve. Amit azonban az elmúlt század elmulasztott, azt helyre hozhatja a huszadik század. Ezért bátorodom a következőket indítványozni:

1. A latin nyelvet vissza kell állítani régi használatába.

2. A világ összes egyetemeinek valamennyi doktora közt általános legyen a tegezés, amint az katonatisztek és nemesek közt is szokás.

3. Évenként adják ki az egyetemek az ő doktoraik jegyzékét.

4. A világ összes doktoraik évenként tartsanak nemzetközi kongresszust, mindig valamely más egyetemi városban.

Végül azt ajánlja, hogy a legközelebbi kongresszus Zágrábban legyen, még pedig már az idén augusztusban és ott már hársányan és gyakran hangoztassák:

— Szervusztok, doktorok!

— **A magyar gazda** közönség figyelmét felhívjuk az »óvás« című hirdetésünkre.

— **Budapest fejlődése.** A főváros statisztikai évkönyve most jelent meg, rendkívül érdekes adatokkal szolgálva a magyar főváros fejlődéséről. Az évkönyvet, amely 1899—1901. évekről számol be, a statisztikai hivatal igazgatója, Thirring Gusztáv dr. szerkesztette s a könyv adatai, nemcsak igen tanulságosak, de sok rendkívül érdekes adattal is szolgálnak.

Az utolsó tíz évben hétszáz hektárral lett nagyobb Budapest területe, most 20,090 hektár, lakóinak száma 1901-ben 734,165. Érdekes kimutatást közölt az évkönyv Budapest utcáiról. A leghosszabb utca 3075 méter a Bécsi-ut a külterületi utak között azonban akárhány 3—7000 méter hosszú ut van. Legstürben lakott a Dob-utca, ahol 87 házban 9362 lakó van. A házak száma rohamosan növekedett. A nagy fejlődést legjobban mutatja, hogy 1870-ben csak 9351, abból is 75,5 százalék földszintes ház volt Budapesten, 1901-ben pedig 16:254 s abból 56,4 százalék földszintes. Kilencz ház volt, amelyben száznál több lakás van, ebből kettőben háromszáznál több szoba van. Huszonnégy bérkaszánya van, amelyben négyszáz lakónál több huzódik meg. A lakóházak között első a Károly-körút 9. számú háza, amelynek 652 lakója van. A lakoságnak a fele 364.798 egyaszobás lakásban lakik és csak 2340 lakosnak van tíz szobánál nagyobb lakása. Budapesten tizennégy százévesnél idősebb ember van, még pedig 101 éves 6 férfi és 5 nő, 102 1 nő, 103 éves egy nő, 105 éves 1 nő. A magyarság terjedését bizonyítja, hogy 1881-ben a lakoságnak csak 56 százaléka volt magyar husz évvel későbbben 79,6 százaléka. A németek stáma husz év alatt 34 százalékról 14 százalékra, a tótokké 6 százalékról 3 százalékra csökkent. A lakoságnak műveltsége is emelkedett.

— **Értesítés.** Felhívtnak mindazon szőlősgazdák, kik fillokszera által meglepett szőlőjüket szénkénnel kívánják fentartani, hogy szénkénnel szükségletüket az őszi gyéritésre június 15-ig aláírott raktárnál annál is inkább

jelentsek be, mert másként a kaposvári bizományi szénkénnel raktárból szénkénnel a Nmt Földmívelésügyi Minisztérium rendelete alapján nem tarthatnak igényt. Kaposvár, 1904. április hó. Állami Bizományi Szénkénnel Raktár.

Magántudomány

Emberszólás.

II.

Az emberszólás, mint olyan.

A másik magyar egyetem könyvtárának jegyzékében ezt a mondatot találtam az előszóban: »Lehet-e egy könyvtárnak magasztosabb célja, mint az, hogy könyveiről hí jegyzéket adjon?«

Lehet-e, nem-e, nem tudom, nem kutatom. Valószínűleg nem lehet. De ez most mellékes.

Ezen kérdés analogiájára kérdezem: Lehet-e egy embernek, aki egész életén keresztül tracsosol, magasztosabb célja, mint az, hogy az emberszólást tudományos rendszerbe foglalja?

Én azt tartom, hogy nem lehet.

Őnök lehetnek bármilyen véleményen. Jogukban áll.

Azonban a könyvtári jegyzék készítőitől elvárom, hogy — miként én támogatam az ő nézeteket — ők is loyálisan jelenjenek meg az olvasók előtt, s záros határidő alatt jelentsek ki, hogy nekem igazam van.

Meggyőződése, hogy az az ember aki embertársaival meg tudja értetni, mily hordereje van az emberszólás rendszeresítésének ez az ember hézagpótló hivatást teljesít.

Elégge csodálatos, hogy csakis jelen sorok írója jött erre a gondolatra! Rendszerbe van már foglalva minden a világon. Az égi testek a tudósok megállapította rendszer szerint mozognak. Pedig tudott-e még valaki is bármit az égi testekről, amidőn a felebarátaink és felebarátaink gyöngéit már erőteljes kritika alá vettük — persze mindig a hátuk mögött.

Emberszólás mindig volt, van és lesz. Ez a téma az egyedül általános, egyetemes és örök téma. Kezdődött a paradicsomban és végződni csak akkor fog, amidőn egyetlen ember sem lesz a világon, akinek adósága lenne. Szóval soha. Helyet foglal a legjobb családok asztalánál ép úgy, mint a legrosszabb családokénál. Világtörténeti korszakok születnek, virágzanak, lehanyaglanak divatok jönnek, letűnnek, minden változandó, mulandó: csak egy, ami nem mulik el soha, ami nem lesz unottá soha, ingerlő mindig, aktuális mindenütt: az emberszólás.

Ez az örök és általános téma megérdemli tehát, hogy egy tudományos elme egész életén át csak vele foglalkozzék.

Nemes egyszerűséggel bevallom, hogy e tudományos elme én vagyok.

Teljes bőséggel kifejttem ez alkalommal nem lehet e kérdést. Ma megelégszem azzal, hogy felhívom reá az Önök figyelmét, s ezzel a tudományos lavinát utnak indítottam.

Most csupán néhány megjegyzést az általános tanokból. Mindenekelőtt definiáljunk:

Emberszólásnak neveztetik két vagy három embernek egy távollevő negyedik személyről, lehetőség szerint jóbarátról folytatott olyan tartalmú beszélgetése, amely a jelenlevőkre édesen bizsergető hatást gyakorol, a távollevőkre pedig — ha ez véletlenül és láthatatlanul hallaná a beszélgetést — pukkanástól ag hatna.

Lényege tehát:

1. Két vagy több jelenlevő személy.
2. Egy vagy több távollevő személy.
3. A jelenlevők és távollevők közötti »jó barátság«.

4. A beszélgetés határozottan olyan jellegű legyen, hogy a távollevőről épen ellenkezője mondassék annak, amit neki szembe mondtak volna.

Háználata különféle. Vannak akik igen keveset fogyasztanak belőle. Ezek magukról azt hiszik, hogy ők korrekt emberek mi pedig azt tartjuk róluk, hogy uualmasok. Mások — az arany középut lovagjai — mint mindenben, ebben is a közép mértéket alkalmazzák. Persze ez a csoport a legnagyobb, a 98 százalék. S végül vannak a speciálisták, akiknél az emberszólás nem szórakozás, nem mulatság, hanem öncél, és ezt a célt szolgálják egész életükön át. Ők ha himnemiük: diplomataik, ha nőnemiük: kegyelmes asszonyok.

Hatása kiszámíthatatlan. Olyan fegyver, amelyről soha sem lehet tudni, hogy merre sül el. Még a kilőtt golyó is visszafordulhat ellened, amikor már nem is várnád. De aki a fegyvernek mestere, az karriert csinálhat vele. Elv: mindent helyén és idejében. Hányan sétálnak az aszfaltokon s a tétlenség fátalmát pihenik az alatt, míg te izzadva görnyedsz munkád terhe alatt. S csak azért mert ő ügyesen választotta meg a helyet, időt és személyeket, ahol mikor, akinek és a kiról valami gonoszat sugjon a fülébe.

Egy ilyen világi végrendeletében elárulta gyermekeinek az ily fajta érvényesülés útját. A végrendelet ide vonatkozó része így hangzik:

»Minden leánynak sugj valami csipőset a fülébe a legeslegjobb barátjának. Ha a barátón szebb és pedig feltétlenül szebb s nem kifogásolható se termete, se keze, se lába, úgy tagadd meg az észbeli képességét.«

Minden (főképen csunya) lány anyjának mondj valami gonoszat a bálkirálynőnőről. Onnan siess a bálkirálynőhöz s figyelmeztessd azt az előbbi mama savanyu arcára,

Minden tisztviselő előtt botránkozzál meg feljebbvalója hülyesége fölött. Minden feljebbvalónak mondjad meg, mennyire sajnáiod őt, hogy oly buta alantosokkal kell küzködnie.

Műtárlaton mindig csak egyetlen egy szép képet, vagy szobrot találj, azét, akivel épen beszélsz. Ne mulaszd el a primadonna előtt nagymamának nevezni az ő ifjabb rivalisát. A volt miniszter előtt sopánkodjál, hogy mivé lettek az ő nagybecsű alkotásai a jelenlegi miniszter avatlan kezei alatt. Az élő miniszter előtt ne a multakról beszélj, hanem a jövő kikiáltott emberét fitymáld.

Ha ez uton haladsz gyermekem, egy napon arra ébredsz, hogy mindenki okos, szellemes, finom és diszkrét embernek fog tartani. S ekkor csak egytől óvakodj: a munkától. Tanácsimat igyen ha követed, »virágos mező lesz életed, s ezek siratják elmulásodat.«

Egyelőre ma ennyit. Ezután következik a rendszer. *)

*) Hát mégis igaz, hogy az örültségben is van rendszer.

Tracsosffy

Színház.

A regime-ről, a repertoire-ról, az előadás nivójáról stb stb... már a Nádasi-féle színtársulat szereplésének első napjaiban elmondtuk véleményünket. Ezen kritikánk

MIT IGYUNK?

hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szén-savas ásványvíz erre a legbiztosabb óvszer. Elsősorban a mohai

ÁGNES

forrás mint természetes szénsavdús ásványvíz, föltétlenül tiszta, kellemes és olesó savanyúvíz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógyosknál fogva kitűnő szere a legkülönbözőbb gyomor, légső és huzyszervi betegségeknek. Azért tehát

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha a gyomor-, bél és légsőhuruttól szabadulni akarunk.

Dr. Kéty.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha a vesebajt gyógyítani akarjuk.

Dr. Kövér.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha étvágyhiány és emésztési zavarok állanak be.

Dr. Gebhardt.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha májbajektól és sárgaságtól szabadulni akarunk.

Dr. Glass.

Háztartások számára másféltérsnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű, mesterségesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is olcsóbban adja, hogy az Ágnes-forrás vizét a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse. Árlapot s prospectust kívánatra bérmentbe küld a mohai Ágnes-forrás kezelősége Mohán, Fejérmegye.

KEDVELT BORVIZ. ————— KEDVELT BORVIZ.
Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

Jónak, a jobb az ellensége.

Tényleg a legjobb az eddig használatban levő szappan, szóda, por, stb. anyagoknál vászon és pamut ruhák emük mosására, a Schicht által újonnan feltalált

mosó kivonatot,

„Asszonydicséret”

véjegyvel,
a ruha beáztatására.

Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkent.
2. Fáradtságot a negyedére.
3. A szóda használatát teljesen fölöslegessé teszi.
4. Minthogy tisztább, tehát fehérebb is varázsolja a ruhát.
5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alatt jegyzett czóg kezességet vállal.
6. Rendkívül kiadósága folytán olcsóbb, minden más mosásénál.

Nélkülözhetetlenné válik minden háziasszony és mosónőnél egy egyszeri kísérlet után.

— Mindenütt kapható. —

Schicht-szappan

„szarvas” vagy „kulcs”

Jeggyel

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. Minden káros alkatrészeketől mentes.

————— Mindenütt kapható! —————

Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden áru szappan a „Schicht” névvel és a fenti véjegyek egyikével legyen ellátva.

Schicht György, Aussig

A legnagyobb gyár a maga nemében, az európai szárazföldön.

777 sz. 1904 tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Kaposvár városi gazdasági és ipari hitelszövetkezet vérehajthatónak Farkas Vendel végrehajtást szenvedő ellene 200 korona tőkekövetelés s jár iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. járásbíró) területe éven levő Kaposvárott . . . fekvő a kaposvári 3002 sztkvben felvett Farkas Vendel és neje Szabó Katalin néven álló 1770/1. b. hrsz. egész ingatlanra az 831 60. tcz. 156 §-ának c. pontja alapján. 2144 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1904. évi július hó 25. napján delőtt 10 órakor

tkkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megjelölt kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 88-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez tenni avagy az 1881. LX. t. c. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kaposvár, 1904. február 18-án.
A kir. törvényszék mint tkkvi hatóság
Gabor Mátyás kir. tvszéki bíró.

ÓVÁS

== A magyar gazdaközönség szives figyelmébe! ==

Sok budapesti ügynök az utóbbi időben oly hirdetésekkel tesz közzé a lapokban, amelyben a lehetetlenségig olcsó törlesztés kölcsönt ígérnek.

Ezen ügynökök ígéretüket sohasem válthatják valóra, mert a hirdetett feltételek merőben ellenkeznek a bankok és takarékpénztárak szabályaival és kamat tételeivel; sőt törvényeinkkel is. Céljuk, hangzatos hirdetésükkel az ügyfelet lépre vinni és huza vena által kényszer helyzetbe hozni, hogy közben megszerzezt, a hirdetésnél sokkal drágább kölcsönt kénytelen legyen génybe venni.

En nem ígérek semmit!

Hanem aki beküldi hozzám a birtokára vonatkozó telexkönyvi kivonatot és kataszteri birtokívet, annak:

1. Megszerzem a kölcsönt 15—75 évi időtartamra a legelőnyösebb módon, minden előzetes költség nélkül 15 nap alatt.
2. Engedélyezés után közlöm a feltételeket és tetszése szerint elfogadhatja, vagy visszautasíthatja azokat anélkül, hogy bármiféle kárpótlást igényelne a fázadozásomért.
3. A kölcsön készpénzben lesz kifizetve és előzetes 1/2 évi felmondással bármikor visszafizethető, de az ítézet nem mondhatja fel.
4. Kamattal a tőke is törlesztve van.
5. A megállapított csekély járulékok csak a kölcsön folyósításánál fizetendő.

Teljes tisztelettel

SOLTI LAJOS

(volt banktisztviselő)

BANKÜGYNÖKSÉGE

Budapest, VIII., Bezerédi-utca II. sz.

(a Népszínház mellett.)

Alapítva 1896-ban. — Az eddig megszerzett kölcsönök összege több millió korona.

Törlesztéses kölcsönök már 600 koronától kezdve kaphatók, — Vidéki képviselők keresetnek.

Különlegességi Áruház.

Ajánlja nagy választékban tavaszi
Blousok, Napernyők, Jouponok és
mindennemű keztű különlegességi raktárát.
Külön uri divat osztály. Szabott árak!

Főüzlet: **KAPOSVÁR, GRUMANN BÉLA** Fő-utca 29.
Fióközet: **BALATON-FÖRED.**

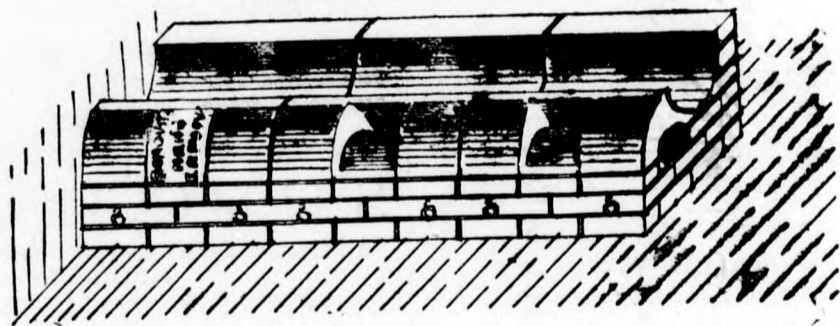
BOROVITZ MANÓ

KAPOSVÁR.

aszfaltozási-, cement-beton- és
mindenféle építkezési vállalat.
— Műmárvány és cementárú-
gyár. — Szobrás- és kőfaragó-
műterem. — Kőkövek és épít-
kezési anyagok raktára. —

Feltűnést keltő.
Uj
Uj gályos nyavalyákat az is állókébb legbiztosabban csak úgy tarthatják távol, ha otató
és itató vályúkat szenny és piszoktól megóvjuk, ami esakis az általam készített
önnűködő, itatóval ellátott, marhaetető vályúk
alkalmazása mellett lehetséges.

Ezen vályúk különösen az állattenyésztést űző és Németország és külföld minden
gazdaságában legjobb sikerrel alkalmazhatók.
ELŐNYEI: Egyszerű szerkezet, mely j viásra nem szorúl, soha el nem dugul,
mindenkor elegendő tiszta és friss vizet szolgáltat, minden fáradság nélkül tisztán
tartható és végre — ami fő — olcsóbb min bármely más vályú.
Árajánlatokkal istállóberendezésekre, valamint egyéb beton-,
mozaik, terazzo-, aszfaltozási, szobrászati és kőfaragó-munkákra nem-
különböztetve prospektussal készséggel szolgálunk.

SZABÓ LIPÓT

KAPOSVÁR.

Korona-utca 1. sz. a Korona szállóval szemben.

LEGIZLÉSESEBB

NYOMTATVÁNYOKAT

OLCSÓN KÉSZIT.

ANTIQUARIUM,

KÖNYV-, PAPIR- ÉS ZENEMŰ-KERESKEDÉS.

SPIEGEL DÁVID

Kaposvár, Korona-utca 9.

Ajánlja dusan felszerelt

üveg, porozellán és

lámpa-raktárát

Olcsó árak! Szolid kiszolgálás!